

ker ham varmt for den Redegørelse, han har givet for Arten og Karakteren af mit Ansvar. Jeg har intet Øjeblik været i Tvivl om, af hvilken Art dette Ansvar var, og jeg har i Folketinget erklæret mig villig til at paatage mig det, idet jeg har sagt, at hvis den høje Rigsdag her vedtog et Forslag, som jeg maatte modsætte mig ud fra rent saglige Betragtninger, tillægger jeg ikke dette saa megen Vægt, at jeg skulde nægte at tage min Del af Ansvaret derfor derigennem, at jeg bringer Forslaget ud i Livet som Lov ad den Vej, der er angivet i vor Forfatning. Men overfor den Befolkning, som skal tage Konsekvensen af, at et Flertal muligt gennemtrumfer dette Forslag, maa de Partier, som gennemfører det, tage Ansvaret. Det nytter ikke, at man ved denne Lejlighed som ved andre — jeg minder om saa mange af Krigstidens Begivenheder og den Fordeling af Ansvaret, som man siden har villet foretage med Hensyn til Konsekvenserne af denne Lovgivning —, det nytter ikke, at man her kommer og siger: ja, men, man modsatte sig det ikke ved for Eksempel at stemme mod Forslaget i Folketinget, og Ministeren gennemførte det jo; det maa dog være Udtryk for, at han vil tage sit Ansvar derfor. Det nytter ikke, Ansvaret overfor Befolkningen er, saaledes som denne Sag er lagt til Rette, og saaledes som jeg har stillet mig til den, de Partiers, som gennemtrumfer Forslaget mod den rent saglige Betragtning, som jeg har gjort mig til Talsmand for. — Jeg maa altsaa tilraade det høje Ting at stemme for Ændringsforslaget.

Bækgaard: Maa jeg takke det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) for den Tilslutning, han gav Ændringsforslaget. Selv om det ikke kunde være paa Partiets Vegne, haaber jeg, at adskillige af det ærede Medlems Partifæller kan stemme derfor. Men særlig vil jeg takke for det ærede Medlems Udtalelser angaaende Forholdene i Provinsbyerne. Det ærede Medlem udtalte sig meget overbevisende ud fra den Erfaring, han sidder inde med paa det kommunale Omraade, om, at det vilde være uheldigt at komme højere op med Børnefradraget. Det er min Overbevisning, at dette er fuldstændig rigtigt, og det er ligeledes min Overbevisning, at det ogsaa for

Landets Vedkommende vilde være uheldigt at komme højere op med Børnefradraget. Jeg har i adskillige Aar deltaget i Skatteligningen; paa Landet kender man jo hinanden saa at sige ud og ind, og mine Kolleger og jeg var enige om, at hvis der skulde være et højere Børnefradrag, vilde det være betydelig vanskeligere at faa et retfærdigt Skattegrundlag end med de nuværende Fradragsregler. Naar Forholdet ligger saaledes paa Landet og i Provinsbyerne, og naar der i København endnu er adskillige Overvejelser tilbage, inden man tør gaa op til det her foreslaaede, synes jeg, det vilde være det klogeste at nøjes med de 400 Kr. Hvorvidt der saa er en Brist i Ensartetheden, som det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Peder Hedebo) udtalte, bliver en Skønssag. Det vil altid blive en Skønssag, hvor megen Forskel der behøver at være. At der bør være nogen Forskel mellem Landet og København, er ganske givet, men det er lige saa givet, at Forskellen ikke behøver at være saa stor som fra 200 til 500. Om den bør være som fra 300 til 400, bliver en Skønssag. Jeg udtalte ved første Behandling, at jeg efter Omstændighederne kunde gaa med til de 400; det er det, jeg har tilladt mig at foreslaa ved mit Ændringsforslag, og jeg vil gentage min anbefaling til Tingets Medlemmer om at stemme derfor.

Brandes: Den højtærede Indenrigsminister pegede paa Sagens Forhistorie og talte om, hvorledes den var blevet behandlet i Fjor. Der var ikke deri noget, der skræmmer mig fra at tænke tilbage derpaa, thi jeg erindrer det ogsaa ganske tydeligt, endogsaa en Diskussion mellem den højtærede Indenrigsminister og mig. Vi var begge noget forbavsede over den Stilling, man havde taget indenfor Københavns Kommunalbestyrelse: at 4 Medlemmer havde foreslaaet en Ændring, som alle de andre Medlemmer havde undladt at stemme for, men heller ikke havde stemt imod, saaledes at Bestemmelsen blev vedtaget i Kommunalbestyrelsen. Og naar nu denne Regel om Børnefradrag føres frem af den samlede Kommunalbestyrelse og faar Tilslutning, saa vidt man kan forstaa, af de 3 Partier, ogsaa her i det høje Landsting, som den har faaet det i det høje Folketing, saa viser det jo, hvorledes Sandheden efter-